

Οικονομία της Ζωής, Δικαιοσύνη και Ειρήνη για Όλους: Μία Έκκληση για Δράση

Ως συνέχεια της διαδικασίας για μια Εναλλακτική Παγκοσμιοποίηση με κέντρο τον Άνθρωπο και τη Γη (Alternative Globalization Addressing People and Earth=AGAPE), η οποία κατέληξε στην σχετική έκκληση (AGAPE Call) που παρουσιάστηκε στην 9^η Γενική Συνέλευση του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών (ΠΣΕ) στο Πόρτο Αλέγκρε το 2006, το ΠΣΕ ξεκίνησε ένα πρόγραμμα που είχε ως στόχο την εξάλειψη της φτώχειας (αμφισβητώντας τη λογική της συσσώρευσης πλούτου) και τη διασφάλιση της οικολογικής ακεραιότητας, βασιζόμενο στην αντίληψη ότι η φτώχεια, ο πλούτος, και η οικολογία (PWE) είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένα μεταξύ τους. Αυτό το πρόγραμμα (Poverty, Wealth and Ecology) άνοιξε έναν διαρκή και συνεχιζόμενο διάλογο μεταξύ θρησκευτικών, οικονομικών και πολιτικών παραγόντων. Μεταξύ των συμμετεχόντων περιλαμβάνονται ηγέτες της οικουμενικής κίνησης, εκπρόσωποι και ηγέτες εκκλησιών από όλο τον κόσμο, εταίροι στον διαθρησκευτικό διάλογο, ηγέτες κυβερνήσεων και κοινωνικές οργανώσεις, που αντιπροσώπευαν μια μεγάλη ποικιλία περιφερειών και εθνών σε παγκόσμιο επίπεδο. Περιφερειακές μελέτες και συνδιασκέψεις έλαβαν χώρα στην Αφρική (Νταρ Ες Σαλαάμ) το 2007, τη Λατινική Αμερική και την Καραϊβική (Γουατεμάλα) το 2008, την Ασία και τον Ειρηνικό (Chiang Mai) το 2009, την Ευρώπη (Βουδαπέστη), το 2010, και τη Βόρεια Αμερική (Calgary) το 2011. Το πρόγραμμα κορυφώθηκε με ένα Παγκόσμιο Φόρουμ και μια γιορτή της AGAPE στο Βογορ της Ινδονησίας το 2012. Η έκκληση για δράση που ακολουθεί είναι το αποτέλεσμα της εξαετούς διαδικασίας των διαβουλεύσεων και των περιφερειακών μελετών, που συνδέουν τη φτώχεια, τον πλούτο, και την οικολογία.

Προοίμιο

1. Η παρούσα έκκληση για δράση έρχεται σε μια εποχή αδήριτης ανάγκης. Οι άνθρωποι και το φυσικό περιβάλλον είναι σε κίνδυνο λόγω της υπερβολικής κατανάλωσης ορισμένων, της αύξησης των ανισοτήτων, όπως αποδεικνύεται από τη συνεχιζόμενη φτώχεια των πολλών σε αντίθεση με τον υπερβολικό πλούτο των ολίγων, και της παγκόσμιας δημοσιονομικής, κοινωνικο-οικονομικής, οικολογικής και κλιματικής κρίσης, που είναι αλληλένδετες μεταξύ τους. Καθ' όλη τη διάρκεια του διαλόγου μας, όσοι μετείχαμε στις συνδιασκέψεις και τις περιφερειακές μελέτες, εκφράσαμε διαφορετικές, μερικές φορές ακόμα και αντιτιθέμενες, προοπτικές. Παρόλα αυτά, όμως, αναπτύξαμε μια κοινή πεποίθηση ότι η ζωή στην παγκόσμια κοινότητα, όπως το γνωρίζουμε σήμερα, θα έρθει στο τέλος της, αν αποτύχουμε να αντιμετωπίσουμε τις αμαρτίες του εγωισμού, της ανάληκτης περιφρόνησης και της απληστίας, που βρίσκονται στη ρίζα αυτών των κρίσεων. Με την αίσθηση του επείγοντος, παρουσιάζουμε αυτό το διάλογο στις εκκλησίες ως

μια έκκληση για δράση. Αυτή η επείγουσα ανάγκη γεννιέται από τη βαθιά ελπίδα και πίστη μας, ότι μια «Οικονομία της ζωής» δεν είναι μόνο δυνατή, είναι ήδη σε εξέλιξη, και η δικαιοσύνη του Θεού βρίσκεται στα ίδια τα θεμέλιά της!

Θεολογικές και πνευματικές επιβεβαιώσεις της Ζωής

2. Η πεποίθηση ότι ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο ως μέρος ενός μεγαλύτερου ιστού της ζωής και επιβεβαίωσε το σύνολο της «καλής λιάν» δημιουργίας (Γένεση 1) βρίσκεται στην καρδιά της βιβλικής πίστεως. Το σύνολο της κοινότητας των ζωντανών οργανισμών, που αναπτύσσεται και ευδοκμεί, είναι μια έκφραση της θέλησης του Θεού, και εργάζεται από κοινού για να δώσει, αλλά και να πάρει, ζωή από τη γη για να συνδέσει τη μια γενιά με την επόμενη και να διατηρήσει την αφθονία και την ποικιλία του «οίκου» του Θεού. Η οικονομία στον οίκο του Θεού προκύπτει από την ευγενική δωρεά του Θεού για το «περισσόν» της ζωής για όλους (Ιω 10:10). Εμπνεόμαστε από την εικόνα των αυτοχθόνων λαών, ότι «η γη είναι η ζωή» (Maclling Dulag), η οποία αναγνωρίζει ότι οι ζωές των ανθρώπων και της γης είναι αλληλένδετες και σε αμοιβαία αλληλεξάρτηση. Έτσι, εκφράζουμε την πεποίθηση, ότι «η ζωή της δημιουργίας και η ζωή του Θεού είναι συνυφασμένες» (Επιτροπή για την Παγκόσμια Ιεραποστολή και τον Ευαγγελισμό), και ότι ο Θεός θα είναι «τὰ πάντα ἐν πᾶσιν» (Α' Κορ 15:28).
3. Η χριστιανική, αλλά και πολλές άλλες εκφράσεις πνευματικότητας, μας διδάσκουν ότι η «καλή ζωή» δεν έγκειται στην ανταγωνιστική αναζήτηση παρουσίας, στη συσσώρευση πλούτου, στην αμυντική θωράκιση, και στα αποθέματα των εξοπλισμών για την ασφάλειά μας, ούτε στη χρήση της δική μας δύναμης με σκοπό να κυριαρχήσουμε πάνω στους άλλους (Ιακ 3: 13-18). Επιβεβαιώνουμε την "καλή ζωή" (Sumak Kausay στην γλώσσα Kichua, όπως και η έννοια της Waniambi a Tobati Engros από τη Δυτική Παπούα), η οποία βασίζεται στο μοντέλο της κοινωνίας της Αγίας Τριάδος, την αμοιβαιότητα, την συνεργασία, την ανταποδοτικότητα, τη δικαιοσύνη, την αγάπη και την αγαθοσύνη.
4. Η κτίση που στενάζει και οι κραυγές των ανθρώπων που ζουν στη φτώχεια (Ιερεμίας 14:2-7) μας προειδοποιούν για το πόσο πολύ οι σημερινές κοινωνικές, πολιτικές, οικονομικές, και οι οικολογικές μας επιλογές, που βρίσκονται σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης, έρχεται σε αντίθεση με το όραμα του Θεού για το «περισσόν» της ζωής. Πολλοί συνάνθρωποί μας τρέφουν πολύ εύκολα αυταπάτες ότι οι ανθρώπινες επιθυμίες βρίσκονται

στο κέντρο του σύμπαντος του Θεού. Δημιουργούμε διαιρέσεις, υψώνουμε εμπόδια και σύνορα, για να αποστασιοποιηθούμε από το διπλανό, τη φύση, και τη δικαιοσύνη του Θεού. Κοινότητες κατακερματίζονται και οι σχέσεις διαλύονται. Η δική μας απληστία και ο εγωκεντρισμός θέτει σε κίνδυνο τόσο τους ανθρώπους όσο και τον πλανήτη γη.

5. Καλούμαστε να αποστασιοποιηθούμε από τα έργα που φέρνουν τον θάνατο και να μεταστραφούμε σε μια νέα ζωή, στη μετάνοια. Ο Ιησούς μας καλεί ως ανθρωπότητα να μετανοήσουμε για τις αμαρτίες μας, την απληστία και τον εγωισμό, να ανανεώσουμε τις σχέσεις μας με τους άλλους και τη δημιουργία, να αποκαταστήσουμε την εικόνα του Θεού, και να ξεκινήσουμε ένα νέο τρόπο ζωής ως εταίροι επιβεβαιώνοντας την αποστολή του Θεού. Η έκκληση των προφητών ακούγεται εκ νέου από τους ανθρώπους, και μέσω των ανθρώπων, που έχουν βυθιστεί στη φτώχεια από την ισχύον οικονομικό μας σύστημα και πλήττονται περισσότερο από την κλιματική αλλαγή: Κάντε δικαιοσύνη και φέρτε πάλι την καινή Γη σε λειτουργία!
6. Το όραμά μας για δικαιοσύνη έχει τις ρίζες του στην αυτό-αποκάλυψη του Θεού εν Χριστώ Ιησού, ο οποίος εκδίωξε τους αργυραμοιβούς από τον Ναό (Ματθ 21:12), έκανε ισχυρούς τους ασθενείς (Α' Κορ 1:25-28), και επαναπροσδιόρισε τις απόψεις για τη φτώχεια και τον πλούτο (Α' Κορ 8:9). Ο Ιησούς ταυτίστηκε με τους περιθωριακούς και τους αποκλεισμένους, όχι μόνο από συμπόνια, αλλά γιατί οι ζωές τους αποτελούν απόδειξη της αμαρτωλότητας των συστημάτων και των δομών. Η πίστη μας επιβάλλει να αναζητούμε τη δικαιοσύνη, να μαρτυρούμε την παρουσία του Θεού, και να μετέχουμε στη ζωή και τους αγώνες των ανθρώπων, τους οποίους οι δομές και οι πολιτιστικές παραδόσεις έκαναν ευάλωτους— γυναίκες, παιδιά, άτομα που ζουν στη φτώχεια σε πόλεις και χωριά, αυτόχθονες λαοί, ρατσιστικά καταπιεσμένες κοινότητες, άτομα με ειδικές αναπηρία, Dalits, μετανάστες, πρόσφυγες, και εθνικές θρησκευτικές μειονότητες. Ο Ιησούς βεβαιώνει ότι «ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε» (Ματθ 25: 40).
7. Οφείλουμε να εγκολπωθούμε μια «μεταμορφωτική πνευματικότητα» (*Επιτροπή για την Παγκόσμια Ιεραποστολή και τον Ευαγγελισμό*), η οποία μας επανασυνδέει με τους άλλους (*Ubuntu and Sansaeng*), μας παρακινεί να υπηρετούμε το κοινό καλό, να τολμούμε την αντιπαράθεση προς όλες τις μορφές περιθωριοποίησης, να αναζητούμε την απολύτρωση όλης της

δημιουργίας, να αντιστεκόμαστε στις αξίες που καταστρέφουν τη ζωή, και μας εμπνέει να αναζητήσουμε καινοτόμες εναλλακτικές προτάσεις. Αυτή η πνευματικότητα μας παρέχει τα μέσα να ανακαλύψουμε την χάρη να ικανοποιούμαστε με τα απαραίτητα και να μοιραζόμαστε το πλεόνασμα με τους ενδεείς (Πράξ 4:35).

8. Κάνουμε έκκληση στις εκκλησίες μας να θυμηθούν, να ακούσουν, και να δώσουν τη δέουσα προσοχή στο κάλεσμα του Χριστού σήμερα: «πεπλήρωται ὁ καιρὸς καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ» (Μαρκ 1:15). Καλούμαστε να μεταμορφωθούμε, να συνεχίσουμε το έργο θεραπείας και καταλλαγής του Χριστού, και «να γίνουμε αυτό για το οποίο έχουμε αποσταλεί στον κόσμο, ένας λαός του Θεού και μια κοινότητα στον κόσμο» (*Poverty, Wealth, and Ecology in Africa*). Για το λόγο αυτό, η Εκκλησία είναι αντιπρόσωπος του Θεού στην μεταμόρφωση του κόσμου. Η Εκκλησία είναι κοινότητα των μαθητών του Ιησού Χριστού που επιβεβαιώνει το «περισσόν» της ζωής για όλους, εναντίον όσων αρνούνται τη ζωή.

Επείγουσες αλληλένδετες κρίσεις

9. Η σημερινή άτεγκτη παγκόσμια πραγματικότητα είναι τόσο κατάφορτη με τον θάνατο και την καταστροφή, που δεν θα υπάρχει μέλλον για να ομιλούμε, αν δεν αλλάξει ριζικά το κυρίαρχο μοντέλο ανάπτυξης, και αν η δικαιοσύνη και η αειφόρος ανάπτυξη δεν γίνουν η κινητήρια δύναμη της οικονομίας, της κοινωνίας, και της γης. Τα περιθώρια είναι στενά.
10. Διακρίνουμε τη μοιραία διαπλοκή της παγκόσμιας δημοσιονομικής, κοινωνικο-οικονομικής, κλιματικής και οικολογικής κρίσης που συνοδεύεται σε πολλά μέρη του κόσμου από τα δεινά του λαού και τον αγώνα τους για επιβίωση. Η εκτεταμένη απελευθέρωση της αγοράς, η απορρύθμιση και η ανεξέλεγκτη ιδιωτικοποίηση των αγαθών και των υπηρεσιών, εκμεταλλεύονται το σύνολο της Δημιουργίας και διαλύουν τα κοινωνικά προγράμματα και τις κοινωνικές υπηρεσίες, ανοίγοντας τις οικονομίες πέραν των συνόρων με διαφαινόμενη την χωρίς περιορισμούς ανάπτυξη της παραγωγής. Σε έναν αυξανόμενο αριθμό χωρών οι ανεξέλεγκτες χρηματικές ροές αποσταθεροποιούν τις οικονομίες τους σε όλο τον κόσμο. Οι διάφορες πτυχές της κλιματικής αλλαγής είναι αλληλένδετες και αλληλοπεριχωρούνται με τις οικολογικές, τις οικονομικές, και τις κρίσεις χρέους. Αυτές οι κρίσεις δεν μπορούν πλέον να αντιμετωπίζονται ανεξάρτητα η μία από την άλλη.
11. Η κλιματική αλλαγή και οι απειλές για την ακεραιότητα της δημιουργίας έχουν γίνει η σημαντική πρόκληση των πολυδιάστατων κρίσεων που

έχουμε να αντιμετωπίσουμε. Η κλιματική αλλαγή επηρεάζει άμεσα την διαβίωση των λαών, θέτει σε κίνδυνο την ύπαρξη των μικρών νησιωτικών κρατών, μειώνει τη διαθεσιμότητα του πόσιμου ύδατος, και μειώνει τη βιοποικιλότητα του περιβάλλοντος. Έχει εκτεταμένες συνέπειες για την ασφάλεια των τροφίμων, την υγεία των ανθρώπων, καθώς και τις καθημερινές συνήθειες σε συνεχώς αυξανόμενο τμήμα του παγκόσμιου πληθυσμού. Λόγω της κλιματικής αλλαγής η ζωή σε πολλές μορφές της, όπως την ξέρουμε μπορεί να αλλάξει αμετάκλητα σε διάστημα μερικών δεκαετιών. Η κλιματική αλλαγή οδηγεί στον εκτοπισμό των ανθρώπων, στην αύξηση της αναγκαστικής οικολογικής μετανάστευσης, και σε ένοπλες συγκρούσεις. Οι πρωτοφανείς προκλήσεις λόγω της κλιματικής αλλαγής συμβαδίζουν με την αλόγιστη εκμετάλλευση των φυσικών πόρων και οδηγούν στην καταστροφή του περιβάλλοντος και σε μια ουσιαστική αλλαγή του οικοσυστήματος. Η υπερθέρμανση του πλανήτη και η οικολογική καταστροφή γίνεται όλο και περισσότερο ένα ζήτημα ζωής ή θανάτου.

12. Ο κόσμος μας δεν γνώρισε ποτέ μέχρι σήμερα τόση ευημερία, και την ίδια στιγμή, περισσότερη αδικία. Η ανισότητα έχει φτάσει σε ένα επίπεδο που δεν μπορούμε πλέον να αγνοούμε. Οι άνθρωποι που έχουν βυθιστεί στη φτώχεια, οδηγούνται σε αβάσταχτο χρέος, περιθωριοποιούνται, και η κραυγή των εκτοπισμένων για μεγαλύτερη συναίσθηση του επείγοντος και σαφήνεια ακούγεται πιο καθαρά από ό,τι παλαιότερα. Η παγκόσμια κοινότητα πρέπει να αναγνωρίσει την ανάγκη όλοι να ενώσουν τα χέρια και να ενεργήσουμε με δικαιοσύνη μπροστά στις καταστροφικές και χωρίς προηγούμενο ανισότητες στην κατανομή του πλούτου.
13. Η απληστία και η αδικία, που αναζητούν εύκολο κέρδος, άδικα προνόμια, και βραχυπρόθεσμα οφέλη εις βάρος των μακροπρόθεσμων και βιώσιμων στόχων είναι τα βασικά αίτια των αλληλένδετων μεταξύ τους κρίσεων, και αυτό δεν μπορεί να αγνοηθεί. Αυτές οι καταστροφικές για τη ζωή αξίες έχουν παρεισφρήσει σιγά-σιγά και κυριαρχούν στις σημερινές δομές, και έχουν οδηγήσει σε συνήθειες (lifestyles) που αψηφούν παντελώς τα αναγεννητικά όρια της γης και τα δικαιώματα των ανθρώπων, αλλά και άλλων μορφών ζωής. Ως εκ τούτου, η κρίση έχει βαθιές ηθικές και υπαρξιακές διαστάσεις. Οι προκλήσεις που τίθενται δεν είναι πρωτίστως τεχνολογικής και οικονομικής μορφής, αλλά και ηθικής και πνευματικής.
14. Ο φονταμενταλισμός της ελεύθερης αγοράς είναι κάτι περισσότερο από ένα οικονομικό μοντέλο, είναι μια κοινωνική και ηθική φιλοσοφία. Κατά τη διάρκεια των τελευταίων τριάντα ετών, η πίστη στο θεό της αγοράς, που βασιζεται στον αχαλίνωτο ανταγωνισμό και εκφράζεται με τον υπολογισμό και τους χρηματικούς δείκτες σε όλες τις πτυχές της ζωής, έχει κυριαρχήσει παντού και έχει καθορίσει την κατεύθυνση των συστημάτων

της γνώσης, της επιστήμης, της τεχνολογίας, της κοινής γνώμης, των μέσων ενημέρωσης, ακόμη και της εκπαίδευσης. Αυτή η κυρίαρχη προσέγγιση έχει διοχετεύσει πλούτο, κυρίως προς εκείνους που είναι ήδη πλούσιοι, και έχει επιτρέψει σε ανθρώπους να λεηλατήσουν τους πόρους του φυσικού κόσμου πέρα από τα όριά του για να αυξήσουν τον πλούτο τους. Το νεοφιλελεύθερο μοντέλο δεν έχει αυτο-ρυθμιστικούς μηχανισμούς για την αντιμετώπιση του χάους που δημιουργεί με εκτεταμένες επιπτώσεις, ειδικά για τους φτωχούς και τους περιθωριοποιημένους.

15. Αυτή η ιδεολογία διαπερνά όλες τις πτυχές της ζωής, καταστρέφοντάς την καθώς διαρρέει στη ζωή των οικογενειών και των τοπικών κοινωνιών τόσο εσωτερικά όσο και εξωτερικά, σπέρνοντας τον όλεθρο στο φυσικό περιβάλλον και τις παραδοσιακές μορφές ζωής και τους πολιτισμούς, και καταστρέφοντας το μέλλον της γης. Το κυρίαρχο παγκόσμιο οικονομικό σύστημα με αυτόν τον τρόπο απειλεί να θέσει τέρμα τόσο στις συνθήκες για ειρηνική συνύπαρξη, όσο και στη ζωή όπως την ξέρουμε.
16. Η μονόπλευρη πεποίθηση ότι τα κοινωνικά οφέλη ακολουθούν αυτόματα την οικονομική ανάπτυξη με βάση την αύξηση του κατά κεφαλήν εισοδήματος (GDP) είναι λανθασμένη. Οικονομική ανάπτυξη χωρίς αυτοπεριορισμούς στραγγαλίζει την άνθηση στο φυσικό περιβάλλον που ζούμε: η κλιματική αλλαγή, η αποψίλωση των δασών, η μόλυνση με οξέα των ωκεανών, η απώλεια της βιοποικιλότητας, και ούτω καθεξής. Τα κοινά χαρακτηριστικά που σχετίζονται με την οικολογία έχουν υποβαθμιστεί και ιδιοποιούνται, με τη χρήση στρατιωτικής βίας, από την πολιτική και οικονομική ελίτ. Η υπερκατανάλωση με βάση το κόστος των ακάλυπτων χρεών δημιουργεί τεράστιο κοινωνικό και οικολογικό χρέος, που οφείλουν οι ανεπτυγμένες χώρες του παγκόσμιου Βορρά προς τις χώρες του παγκόσμιου Νότου. Αλλά και το χρέος προς τη γη είναι άδικο και δημιουργεί τεράστια πίεση στις μελλοντικές γενιές. Με τον τρόπο αυτό η αντίληψη ότι η γη και ότι υπάρχει σ' αυτήν είναι του Κυρίου (Ψαλμ 24:1, Α' Κορ 10:26) ουσιαστικά ακυρώνεται.

Αστείρευτες πηγές δικαιοσύνης

17. Ομολογούμε ότι οι εκκλησίες και τα μέλη των έχουν μερίδιο ευθύνης για το άδικο σύστημα, όταν συμμετέχουν σε μη βιώσιμο τρόπο ζωής (lifestyles) και σε καταναλωτικές συνήθειες παραμένοντας εγκλωβισμένοι στην οικονομία της απληστίας. Υπάρχουν χριστιανικές κοινότητες που συνεχίζουν να κηρύττουν τη θεολογία της ευημερίας, τον φαρισαϊσμό, την κυριαρχία, τον ατομισμό, και την καλοπέραση. Μερικοί υποστηρίζουν θεολογίες της φιλανθρωπίας αντί να διακηρύσσουν τη δικαιοσύνη για τους εξαθλιωμένους. Άλλοι αρνούνται να αμφισβητήσουν, ή ακόμη και νομιμοποιούν, συστήματα και ιδεολογίες που βασίζονται στην ανεξέλεγκτη

ανάπτυξη και τη συσσώρευση πλούτου, και αγνοούν την πραγματικότητα της οικολογικής καταστροφής και τα δεινά των θυμάτων της παγκοσμιοποίησης. Μερικοί δίνουν έμφαση στα βραχυπρόθεσμα, μετρήσιμα αποτελέσματα σε βάρος ποιοτικών αλλαγών σε βάθος. Ωστόσο, γνωρίζουμε επίσης ότι, ακόμη και όταν πολλοί αποτυγχάνουν να ελέγξουν και να αλλάξουν τη δική τους παραγωγή, την κατανάλωση, και την επενδυτική συμπεριφορά, ένας αυξανόμενος αριθμός χριστιανικών κοινοτήτων από όλες τις ηπείρους εντείνουν τις προσπάθειές τους και εκφράζουν την πεποίθησή τους ότι η μεταμόρφωση είναι εφικτή.

18. Τελικά, όμως, η ελπίδα μας πηγάζει από την Ανάσταση του Χριστού και την υπόσχεση για ζωή σε όλους. Έχουμε αποδείξεις από τις εκκλησίες και τα διάφορα κινήματα γι' αυτήν την ελπίδα της αναστάσεως, όταν δηλώνουν πως είναι αποφασισμένοι να αγωνιστούν για έναν καλύτερο κόσμο. Αυτοί είναι το φως και το αλάτι της γης. Μας εμπνέουν βαθύτατα πολλά παραδείγματα μεταμόρφωσης μέσα στην οικογένεια των εκκλησιών και των αναπτυσσόμενων κινήματων των γυναικών, των ανθρώπων που ζουν στη φτώχεια, της νεολαίας, των ατόμων με αναπηρίες, και των αυτοχθόνων λαών, τα οποία οικοδομούν μια Οικονομία της Ζωής και προωθούν μια ακμάζουσα οικολογία
19. Οι άνθρωποι της πίστεως, χριστιανοί, μουσουλμάνοι, και αυτόχθονες ηγέτες στις Φιλιππίνες, έχουν δώσει τη ζωή τους για να διατηρήσουν τη σχέση τους με τη γη, και συνεχίσουν να στηρίζονται από τη γη, στην οποία ανήκουν. Εκκλησίες στη Νότια Αμερική, την Αφρική και την Ασία διεξάγουν ελέγχους του εξωτερικού των χρέους, και προκαλούν τις εταιρίες των ορυχείων και των εξορυκτικών πόρων να είναι υπόλογες για τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των καταστροφών του περιβάλλοντος. Εκκλησίες στη Λατινική Αμερική και την Ευρώπη μοιράζονται τις εμπειρίες τους και μαθαίνουν από διαφορετικές τους εμπειρίες σχετικά με την παγκοσμιοποίηση, και εργάζονται στον καθορισμό κοινών αλλά διαφοροποιημένων ευθυνών, οικοδομώντας με βάση την αλληλεγγύη και στρατηγικές συμμαχίες. Χριστιανοί καθορίζουν τους δείκτες της απληστίας και διεξάγουν διαλόγους με βουδιστές και μουσουλμάνους, ανακαλύπτοντας κοινό έδαφος για την καταπολέμηση της απληστίας. Εκκλησίες σε συνεργασία με την κοινωνία των πολιτών ασχολούνται με τη συζήτηση των παραμέτρων μιας νέας διεθνούς χρηματοπιστωτικής και οικονομικής αρχιτεκτονικής, προωθώντας την γεωργία και την οικοδόμηση οικονομικών αλληλεγγύης.
20. Γυναίκες αναπτύσσουν από καιρό φεμινιστικές θεολογίες που αμφισβητούν πατριαρχικά συστήματα κυριαρχίας καθώς και φεμινιστικές θεωρίες οικονομίας που ενσωματώνουν την οικονομία στην κοινωνία και την κοινωνία στην οικολογία. Η νεολαία βρίσκεται στην πρώτη γραμμή

των εκστρατειών για λιτή διαβίωση και εναλλακτικούς τρόπους ζωής (lifestyles). Οι αυτόχθονες λαοί απαιτούν ολικές επανορθώσεις και αναγνώριση των δικαιωμάτων της γης, αλλά και την αντιμετώπιση του κοινωνικού και οικολογικού χρέους.

Δεσμεύσεις και Έκκληση για δράση

21. Η 10^η Γενική Συνέλευση του Π.Σ.Ε. συγκαλείται σε μια περίοδο που η σφύζουσα ζωή ολάκερης της κτιστής δημιουργίας του Θεού θα μπορούσε να αφανιστεί εξ αιτίας των ανθρώπινων μεθοδεύσεων για εξασφάλιση πλούτου. Ο Θεός μας καλεί σε μια ριζική μεταμόρφωση. Η μεταμόρφωση αυτή δεν θα είναι χωρίς θυσία και χωρίς κίνδυνο, αλλά η πίστη μας στον Χριστό απαιτεί να αφιερωθούμε στο να καταστήσουμε μεταμορφωτικές εκκλησίες και μεταμορφωτικές ευχαριστιακές συνάξεις. Οφείλουμε απαραίτητως να καλλιεργήσουμε το απαιτούμενο ψυχικό σθένος, ώστε να καταθέτουμε τη μαρτυρία μας για μια πνευματικότητα δικαιοσύνης και αειφορίας, και να οικοδομήσουμε ένα προφητικό κίνημα για μια Οικονομία της Ζωής για όλους. Αυτό απαιτεί κινητοποίηση των ανθρώπων και των κοινοτήτων, την παροχή των απαιτούμενων πόρων (κεφαλαίων, χρόνου και ικανοτήτων), και την ανάπτυξη πιο συνεκτικών και συντονισμένων προγραμμάτων, τα οποία να προσανατολίζονται προς τη μετατροπή των οικονομικών συστημάτων, της παραγωγής, της διανομής, των προτύπων κατανάλωσης, των πολιτισμών και των αξιών.
22. Η διαδικασία της μεταμόρφωσης πρέπει να υποστηρίξει τα ανθρώπινα δικαιώματα, την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, και την ευθύνη των ανθρώπων για όλα τα δημιουργήματα του Θεού. Έχουμε ευθύνη που βρίσκεται πέρα από τους μεμονωμένους εαυτούς μας και τα εθνικά μας συμφέροντα, για να δημιουργήσουμε βιώσιμες δομές που θα επιτρέψουν στις μελλοντικές γενιές να έχουν επάρκεια αγαθών. Η μεταμόρφωση πρέπει να αγκαλιάζει εκείνους που πάσχουν από συστημική περιθωριοποίηση, όπως είναι τα άτομα που βρίσκονται σε κατάσταση φτώχειας, οι γυναίκες, οι ιθαγενείς και τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Τίποτα δεν μπορεί να γίνει γι αυτούς χωρίς αυτούς. Πρέπει να θέσουμε στον εαυτό μας πρόκληση και να ξεπεράσουμε τις δομές και τον πολιτισμό της κυριαρχίας και της αυτοκαταστροφής, που διαρρηγνύουν τον κοινωνικό και οικολογικό ιστό της ζωής. Η μεταμόρφωση πρέπει να έχει ως οδηγό την ιεραποστολή για την θεραπεία και αναγέννηση του συνόλου της δημιουργίας.
23. Ως εκ τούτου, κάνουμε έκκληση στην 10^η Γενική Συνέλευση του Busan να δεσμευτεί για την ενίσχυση του ρόλου του ΠΣΕ στη ευαισθητοποίηση των εκκλησιών, για την οικοδόμηση ενιαίας φωνής προς τα έξω, προώθηση της οικουμενικής συνεργασίας, και εξασφάλιση μεγαλύτερης συνοχής για την υλοποίηση της Οικονομίας της Ζωής για όλους. Συγκεκριμένα, το κρίσιμο

έργο για την οικοδόμηση μιας νέας διεθνούς χρηματοπιστωτικής και οικονομικής αρχιτεκτονικής (Διακήρυξη του ΠΣΕ για μια Δίκαιη Οικονομία και Οικονομία της Ζωής), που θα αποτελεί πρόκληση απέναντι στη συσσώρευση πλούτου και την απληστία του συστήματος, και θα προωθεί μέτρα κατά της απληστίας (Έκθεση της Ομάδας Εργασίας για το όριο της απληστίας), την αποκατάσταση του οικολογικού χρέους και την προώθηση της οικολογικής δικαιοσύνης (Διακήρυξη του ΠΣΕ σχετικά με την οικολογική δικαιοσύνη και οικολογικό χρέος), θα πρέπει να τεθεί ως προτεραιότητα και να εμβαθυνθεί τα επόμενα χρόνια.

24. Κάνουμε, περαιτέρω, έκκληση στην 10η Γενική Συνέλευση του Π.Σ.Ε. στο Busan και για το προσδιορισμό μιας χρονικής περιόδου από τώρα μέχρι και την επόμενη Γενική Συνέλευση, ώστε οι εκκλησίες να επικεντρώσουν την προσοχή τους στη δέσμευση πίστωσης σε μια «Οικονομία της Ζωής – Ζώντας τη Δικαιοσύνη του Θεού στη Δημιουργία (Δικαιοσύνη και Ειρήνη για όλους)». Η διαδικασία αυτή θα επιτρέψει στη αδελφότητα των εκκλησιών να αντλήσουν σθένος και ελπίδα η μία από την άλλη, να ενισχύσουν την ενότητα και να εμβαθύνουν την κοινή χριστιανική μαρτυρία για κρίσιμα ζητήματα που βρίσκονται στον πυρήνα της πίστης μας.

25. Η Διακήρυξη για "Δίκαιη Οικονομία και Οικονομία της Ζωής» κάνει έκκληση για δημιουργία ενός ηθικού, δίκαιου, δημοκρατικού, διεθνούς χρηματοπιστωτικού συστήματος, «που θα στηρίζεται σε ένα πλαίσιο κοινών αξιών: την τιμιότητα, την κοινωνική δικαιοσύνη, την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, την αμοιβαία υπευθυνότητα και την οικολογική βιωσιμότητα» (Διακήρυξη του ΠΣΕ για Δίκαιη Οικονομία και Οικονομία της Ζωής). Μπορούμε και πρέπει να διαμορφώσουμε μια Οικονομία της Ζωής, που θα περιλαμβάνει τη συμμετοχή όλων στην διαδικασία λήψης αποφάσεων που έχουν αντίκτυπο στη ζωή, θα εξασφαλίζει τις βασικές ανάγκες των ανθρώπων με απλά μέσα διαβίωσης, θα στηρίζει τις αξίες και να παρέχει την απαιτούμενη φροντίδα κυρίως στις γυναίκες, στις οποίες οφείλεται η κοινωνική αναπαραγωγή, θα προστατεύει και θα διατηρεί τον αέρα, το νερό, τη γη, και τις πηγές ενέργειας, που είναι απαραίτητα για τη διατήρηση της ζωής (Κείμενο «Φτώχεια, πλούτος, και οικολογία στην Ασία και τον Ειρηνικό»). Η υλοποίηση μιας Οικονομίας της Ζωής συνεπάγεται μια σειρά από στρατηγικές και μεθόδους, που όμως δεν πρέπει να περιλαμβάνει, χωρίς βέβαια να εξαντλείται, τα εξής: αυτοκριτική και ριζοσπαστική πνευματική ανανέωση: προσεγγίσεις βασιζόμενες στα ανθρώπινα δικαιώματα· δημιουργία χώρων (και διεύρυνσή τους) προκειμένου να ακουστεί όσο γίνεται ευρύτερα η φωνή όσων βρίσκονται στο περιθώριο· έναρξη διαλόγου ανάμεσα στον πλούσιο Βορά και τον πτωχό Νότο, μεταξύ των εκκλησιών, της κοινωνίας των πολιτών και των πολιτικών παραγόντων, αλλά και με τις διάφορες κοσμοθεωρίες και τους πιστούς των άλλων θρησκειών, προκειμένου να οικοδομήσουμε συμμαχίες

και από κοινού στράτευση για αντίσταση στις δομές και τους πολιτισμούς που αρνούνται στους πολλούς τη ζωή με αξιοπρέπεια· τη δίκαιη φορολογία· και τέλος οργάνωση μιας ευρείας πλατφόρμας κοινής μαρτυρίας και υπεράσπισης (advocacy).

26. Η διαδικασία αυτή αποτελεί όραμα ενός ακμάζοντος χώρου, όπου οι εκκλησίες μπορούν να διδάσκονται η μια από την άλλη, αλλά και από άλλες θρησκευτικές παραδόσεις και κοινωνικά κινήματα, για το πώς μια μεταμορφωτική πνευματικότητα μπορεί να αντισταθεί και να αντιμετωπίσει τις αξίες που είναι καταστρεπτικές της ζωής, και με τον τρόπο αυτό να ξεπεράσουν την συννενοχή για την οικονομία της απληστίας. Είναι ένας χώρος για να μάθουμε θεολογικά και πρακτικά τι σημαίνει μια οικονομία της ζωής, προβληματιζόμενοι από κοινού και κοινωνώντας συγκεκριμένες αλλαγές που απαιτούνται σε διάφορα πλαίσια. Είναι ένας χώρος για την ανάπτυξη κοινών αγώνων και δράσεων ευαισθητοποίησης σε εθνικό, περιφερειακό και παγκόσμιο επίπεδο, με σκοπό να καταστούν δυνατές οι πολιτικές και συστημικές αλλαγές που οδηγούν στην εξάλειψη της φτώχειας και την αναδιανομή του πλούτου, τον σεβασμό της οικολογικής παραγωγής, κατανάλωσης και διανομής, και τέλος σε υγιείς, δίκαιες, μετα-πετρελαϊκές και φιλειρηνικές κοινωνίες.

Ο Θεός της ζωής μας καλεί στην δικαιοσύνη και στην ειρήνη.

Προσέλθετε στην κοινή τράπεζα του Θεού!

Προσέλθετε στην θεϊκή τράπεζα της ζωής!

Προσέλθετε στην θεϊκή τράπεζα της αγάπης!